

й в Североизточна България след 1910 г., което се дължи на присъединяването на територии след Балканските войни, и по този начин се постига и едно по-равномерно териториално разположение на ромите в България. От началото на 90-те години се наблюдава тенденция на нарастване на концентрацията на ромско население в Югозападна България (основна причина за което е увеличаване на броя на ромите в столицата), Южна Централна и Югоизточна България, докато в трите северни части се отбелязва нейното намаляване. То е най-осезателно в Северозападна България, което е в унисон с процесите на депопулация в тази част на страната.

– В стойностите на относителния дял на ромското население в отделните части на България до началото на последното десетилетие на 90-те години не се наблюдават големи отклонения спрямо средните стойности за страната. С по-високи стойности се отличават Северозападна, Североизточна и през отделни преброявания и Югоизточна България. През целия разглеждан период Югозападна и Северна Централна България са с най-нисък относителен дял на ромското население и стойностите са под средните за страната. От началото на 90-те години на ХХ в. се наблюдават освен значително нарастване на относителния дял на ромското население във всички части на страната, но и увеличаване на различията между отделните ѝ части, като тези тенденции се засилват до последното преброяване през 2011 г. С най-голямо нарастване на относителния дял и с най-високи стойности се отличава Северозападна България, в която независимо от намаляване на концентрацията на ромско население относителният дял значително се увеличава, дължащо се на екстремните депопулационни процеси на българите в тази част на страната. Със значително нарастване на относителния дял на ромите се отличават още Югоизточна, Южна Централна и Североизточна България. С най-нисък относителния дял и незначителни промени се отличават Северна Централна и Югозападна България.

– Ако се разгледа относителният дял на ромите на по-ниско териториално равнище (общини) също се открояват съществени различия. През целия разглеждан период с най-нисък относителен дял на ромското население се отличават териториите, попадащи в Западните и Източните Родопи, Краището, Централна Стара планина с прилежащия Предбалкан, Централна Дунавска равнина и Югозападна България. Като цяло до началото на 90-те години се формират само някои територии с по-висок относителен дял, като всички останали са със стойности, близки до средните за страната. До Втората световна война това са общините, принадлежащи към